

MSB 321

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers

Wat is er gebeurd met de “gemeente” uit de Handelingentijd?

door M.B. Hammond

De “gemeente” uit de Handelingentijd (die 33 jaar duurde, nadat Jezus Christus naar de hemel was opgevaren) verschilde drastisch van elke zogenaamde “kerk” van vandaag. Ze had geen gebouwen en bezat geen eigendommen. Ze hield geen ledenlijsten bij en inde ook geen “tienden”. Iedereen verkocht wat hij had en het geld werd gelijkmatig onder iedereen verdeeld. Haar leden en leiders waren allemaal door God gekozen en beschikten aantoonbaar over de krachten van de heilige Geest; zij waren in die tijd allemaal bemiddelaars voor de mensheid.

Laten we onze termen definiëren. Het woord “kerk” of “gemeente” is ontleend aan de Griekse term *EKKLESIA*, wat in de meeste Bijbelse gevallen “uit-aangestelden” betekent, bestemd voor dienst aan God (*Young Analytical Concordance*).

Er vond een zeer belangrijke verandering plaats nadat Handelingen 28:28 was verkondigd, toen alle zichtbare gaven, zoals het spreken in verschillende talen, het verrichten van wonderen en genezingen, en het profeteren, verdwenen. God werkte niet langer openlijk. Het eenvoudigste antwoord op de vraag “Wat is er gebeurd met de “gemeente” uit de Handelingentijd?” is dat de “gemeente” niet langer bestaat als een aards lichaam. De individuele “heiligen” konden elkaar ontmoeten in kleine

bijeenkomsten, maar om dat “een gemeente” te noemen is onjuist, aangezien zij niet beschikten over de wonderbaarlijke krachten en de kenmerkende eigenschappen die in de Handelingentijd aanwezig waren.

Deze plotselinge wending wordt verklaard door Paulus toen hij uitlegde: **“gij hebt immers gehoord van de bediening door Gods genade¹ mij met het oog op u gegeven: dat mij door openbaring het geheimenis bekendgemaakt is, gelijk ik boven in het kort daarvan schreef. Daarnaar kunt gij bij het lezen u een begrip vormen van mijn inzicht in het geheimenis van Christus, dat ten tijde van vroegere geslachten niet bekend is geworden aan de kinderen der mensen, zoals het nu door de Geest geopenbaard is aan de heiligen, zijn apostelen en profeten: (dit geheimenis), dat de heidenen (volken) mede-erfgenamen zijn, medeleden en medegenoten van de belofte in Christus Jezus door het evangelie,... en in het licht te stellen (wat) de bediening van het geheimenis (inhoudt), dat van eeuwen (aionen) her verborgen is gebleven in God, de Schepper van alle dingen, opdat thans door middel van de gemeente (de Uit-aangestelde, dat wil zeggen Christus, Grieks: *EKKLESIA*, [enkelvoud] NIET de vergadering) aan de overheden en de machten in de hemelse gewesten (onder de machtigen) de veelkleurige wijsheid Gods bekend zou worden”** (Ef.3:2-10).² De bedeling der genade Gods (Ef.3:2, St.Vert.) is de periode waarin wij vandaag de dag leven. Het is een tijd waarin God in het verborgene aan het werk is. Zijn genade, liefde en gunst worden vrijelijk aan de hele mensheid overal geschonken. Hij straft slechte mensen niet en beloont goede mensen niet openlijk. En de enige manier om God te leren kennen is door Zijn woord, de Bijbel, te bestuderen.

De brieven die na Handelingen 28:28 zijn geschreven (Efeziërs, Filippenzen, Colossenzen, I en II Timotheüs, Titus, Filemon), geven ons de feiten over deze periode van verandering. De brief aan de Filippenzen werd geschreven aan een groep gelovigen die Paulus meer dan tien jaar eerder had gevormd. Hij richtte deze brief **“aan al de heiligen in Christus Jezus, die te Filippi zijn, tezamen met hun opzieners en diakenen** (de toezichthouders en de dienaren).” Dat was een drastische verandering ten opzichte van de brieven uit de Handelingentijd, die gericht waren aan de “gemeenten” (de uit-aangestelden), omdat zij de manifeste gaven van de heilige Geest bezaten (zie de brieven van I en II Thessalonicenzen, I en II Corinthiërs en Galaten, waar het woord “gemeente” in de aanhef van elk verschijnt.) Paulus zei tegen hen: **“immers, in al mijn gebeden bid ik telkens voor u allen met blijdschap, wegens uw deelhebben aan de prediking van het evangelie, van de eerste dag af tot nu toe. Hiervan toch ben ik ten volle overtuigd, dat Hij, die in u een goed werk is begonnen, dit ten einde toe zal voortzetten (tot een volmaakt einde brengen, *EPITELEŌ*), tot de dag van Christus Jezus”** (Fil.1:4-6). **“En dit bid ik, dat uw liefde nog steeds meer overvloedig moge zijn in helder inzicht en alle fijngevoeligheid, om te onderscheiden, waarop het aankomt (hetgeen standhoudt, Grieks *DIAPHERŌ*). Dan zult gij rein en onberispelijk zijn tegen de dag van Christus”** (Fil.1:9-10).

Het werk uit de Handelingentijd was volledig ten einde gekomen. En daarom bestaat er vandaag de dag GEEN door God gezonden “kerk” meer. De Dag van Christus moet nog komen en is de volgende stap in Gods plan, namelijk het premillenniale Koninkrijk van God. Toen de Handelingentijd voorbij was, verdwenen ook de zichtbare gaven van de heilige Geest, en God begon nu in het verborgene te werken. Zijn zichtbare gaven identificeerden de gelovige niet langer, maar Paulus legt uit: **“En toch staat ongeschokt het hechte fundament Gods met dit merk: De Here kent de zijnen, en: Een ieder, die de naam des Heren noemt, breke met de ongerechtigheid”** (II Tim.2:19). Paulus had zijn genezingskrachten van de heilige Geest tot het allerlaatste einde van de Handelingen-periode, zoals Handelingen 28:4-9 aangeeft. Hij stierf niet toen hij door een adder was gebeten; hij genas de vader van een vooraanstaand man; hij genas ook vele anderen op het eiland Melite.³ Toen de verandering van bedeling plaatsvond, was er een grote druk op alle gelovigen. Zij verloren hun geloofsbrieven, en nu

¹ Beter is de Statenvertaling: “Indien gij maar gehoord hebt van **de bedeling der genade Gods**, die mij gegeven is aan u.”

² Voetnoten zijn van de vertaler.

Citaten zijn uit de Nieuwe Vertaling 1951 van het NBG.

³ Hand.28:1 Grieks: *MELITÉ*. St.Vert. Naardense Bijbel: ‘Melite.’ NBG51, NBV, HSV ‘Malta’.

wist werkelijk alleen Jezus Christus wie zijn kinderen waren. Paulus verloor zijn genezingskracht. Hij zegt tegen de Filippenzen: **“Maar ik achtte het noodzakelijk, Epafroditus tot u te zenden, mijn broeder en medearbeider en medestrijder, die uw afgevaardigde was om mij te helpen in hetgeen ik nodig had. Immers, hij was vol verlangen naar u allen en ook in zorg, omdat gij gehoord hadt, dat hij ziek was. Hij is ook ziek geweest, de dood nabij, maar God heeft Zich over hem ontfermd, en niet alleen over hem, maar ook over mij, opdat ik niet droefheid op droefheid zou hebben”** (Fil.2:25-27). In II Timotheüs 4:20 zegt Paulus, bij zijn terugkeer naar Rome als gevangene: **“Erastus is te Korinte gebleven, Trofimus heb ik ziek achtergelaten te Milete.”** Het moet moeilijk voor Paulus zijn geweest om hem achter te laten, maar hij had geen keuze, aangezien hij niet langer kon genezen. In I Timotheüs 5:23 adviseert Paulus Timotheüs: **“Drink voortaan niet (alleen) water, maar gebruik een weinig wijn voor uw maag en voor uw gedurige ongesteldheden.”** De watervoorzieningssystemen van die tijd waren vaak vervuild, en de heiligen hadden niet langer de genezende bescherming die zo duidelijk aanwezig was in de van de Handelingentijd (zie Mar.16:15-17).

Paulus gaf de gelovigen vele aanwijzingen, maar het meest aangrijpend is zijn opmerking in zijn laatste brief: **“Om die reden draag ik ook dit lijden en ik schaam mij daarvoor niet, want ik weet, op wie ik mijn vertrouwen heb gevestigd (verwijzend naar Jezus Christus), en ik ben ervan overtuigd, dat Hij bij machte is, hetgeen Hij mij toevertrouwd heeft, te bewaren tot die dag”** (II Tim.1:12). Paulus wist dat zijn dood nabij was. Hij kon niet langer voor de heiligen zorgen, maar vertrouwde dit alles toe aan Christus, in de zekerheid dat het geloof zou voortduren. Er zijn geen details over de dood van Paulus vastgelegd – noch in de Schrift, noch in wereldlijke geschriften. Het is waarschijnlijk dat hij in 64 n.Chr. is vrijgelaten bij gebrek aan aanklachten tegen hem en hoogstwaarschijnlijk bezocht hij vele van de bijeenkomsten van gelovigen die hij had gesticht. Later werd Paulus opnieuw gevangengenomen, ditmaal als een gewone misdadiger volgens de Romeinse wet (II Tim.2:9). De Romeinse keizer Nero was begonnen met een grootschalige vervolging van christenen en joden als zondebok voor het in brand steken van een groot deel van Rome, wat Nero zelf had gedaan, en de arrestatie van Paulus vond hoogstwaarschijnlijk in de nasleep daarvan plaats. En zo zegt Paulus: **“Want wat mij aangaat, reeds word ik als plengoffer geofferd en het tijdstip van mijn verscheiden staat voor de deur. Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb mijn loop ten einde gebracht, ik heb het geloof behouden; voorts ligt voor mij gereed de krans der rechtvaardigheid...”** (II Tim.4:6-8).

Na Handelingen 28:28 gebeurden er verschillende dingen. De gelovigen uit de periode van de Handelingen verloren alle zichtbare krachten van de heilige Geest, en velen van hen keerden zich zelfs af van de waarheid. Er is al aangetoond dat de gelovigen in Filippi zich bewust waren geworden van deze verandering, en Paulus probeerde hen te bemoedigen. Hij zei: **“Indien er dan enig beroep (op u gedaan mag worden) in Christus, indien er enige bemoediging is der liefde, indien er enige gemeenschap is des geestes, indien er enige ontferming en barmhartigheid is, maakt (dan) mijn blijdschap volkomen door eensgezind te zijn, één in liefdebetoon, één van ziel, één in streven”** (Fil.2:1-2). **“Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was, die, in de gestalte Gods zijnde, het Gode gelijk zijn niet als een roof heeft geacht, maar Zichzelf ontledigd heeft, en de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen, en aan de mensen gelijk geworden is. En in zijn uiterlijk als een mens bevonden, heeft Hij Zich vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de dood des kruises”** (Fil.2:5-8). Het was belangrijk voor deze gelovigen om zich aan deze verandering aan te passen en nederig te worden voor God.

De brief aan de gelovigen in Colosse is anders. Paulus had hen nooit ontmoet (Col.1:4); het is duidelijk dat Epafras het evangelisatiewerk onder dit gezelschap had verricht (Col.1:7-9). Paulus gaf hen vervolgens een prachtig verslag van de verheven positie van Christus (Col.1:13-22). Dit gezelschap verscheen ten tonele na Handelingen 28:28. Terwijl de gelovigen uit de Handelingentijd stierven, werden er nieuwe gezelschappen individuen gevormd, zoals de Colossenzen. Nu worden de gelovigen niet meer aangesproken als “uitverkorenen”, maar als “heiligen”, omdat zij zich van andere mensen onderscheidden door individuele gelovigen in de Heer Jezus Christus te zijn. Er was geen “gemeente” meer; die had volledig opgehouden te bestaan. Er waren kleine bijeenkomsten van heiligen verspreid over het

hele rijk, maar zij hadden niet langer de geloofsbrieven van de Handelingentijd en Christus stelde geen mensen meer aan als zijn apostelen en leraren. Mensen die tegenwoordig titels dragen als ‘bisschop’, ‘dominee’, ‘priester’ en ‘pastor’ zijn niet door Christus gezalfd, maar veeleer gewijd door andere mensen die beweren de macht van Christus te hebben om hen aan te stellen. Bij nader onderzoek ontkracht de Schrift een dergelijke bewering.

De brief aan de Efeziërs was een algemene brief gericht aan alle bekende groepen gelovigen van die tijd. De aanhef zou als volgt moeten luiden: **“Paulus, door de wil van God een apostel van Christus Jezus, aan de heiligen en gelovigen in Christus Jezus** (“die te Efeze zijn” – door de meeste tekstcritici geschrapt), **genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Here Jezus Christus”** (Ef.1:1-2). Een “heilige” is geen religieus icoon, maar iemand die een persoonlijk, standvastig geloof in Jezus Christus heeft. Het geschreven Woord voor de redding van de mensheid was nu het door God geautoriseerde Evangelie. Het Evangelie van Johannes verklaarde dit: **“Jezus heeft nog wel vele andere tekenen voor de ogen zijner discipelen gedaan, die niet beschreven zijn in dit boek, maar deze zijn geschreven, opdat gij gelooft, dat Jezus is de Christus, de Zoon van God, en opdat gij, gelovende, het leven hebt in zijn naam”** (Joh. 20:30-31). Uiteindelijk werd de gehele Heilige Schrift verzameld, gepubliceerd en beschikbaar gesteld voor alle mensen om te bestuderen.

Wat is er gebeurd met de “gemeente” uit de Handelingentijd? Zoals uit de voorgaande verzen blijkt, vond er een verandering van bedeling plaats in Gods plannen voor de mensheid en bestaat er vandaag de dag **GEEN** door God geautoriseerde “gemeente”. De totale som van de heiligen bestaat nu uit een groot aantal onafhankelijke gelovigen in Jezus Christus – christelijke individualisten – die hun geloof en de genade van God vinden in de Heilige Schrift.

Gepubliceerd in november 2017